

13
1763, 6.

ORDINIS MEDICI DECANVS
IN ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA
D. RVDOLPH. AVGVSTINVS
VOGEL

SOLENNIA INAVGVRALIA
DIGNISSIMI MEDICINAE CANDIDATI
BEYFVS ANSELMI SCHLOSS
GENTE IVDAEI FRANCOFVRTENSIS
DISSERTATIONE PVBLICA

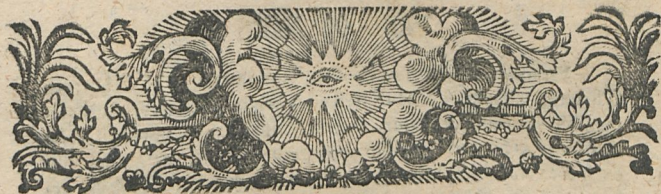
D. XXI IVL. A. R. S. MDCCLXIII. HABENDA

INDICIT

DVBIAQVE SVA DE VSV CIRCVMCISIONIS
MEDICO PRAELOQVITVR

GOTTINGAE
EX OFFICINA SCHVLTZIANA, curante F. A. ROSENBSCHL

Altius est multorum eruditorum virorum animis infixæ opinio, circumcisionem, sacrum illum ac antiquissimum ritum, qui Abrahamo a DEO præceptus, posteaque novam quandam sanctionem a Mose adeptus, principale religionis Judaicæ sacramentum habitus fuit, vsum quendam simul naturalem, eumque duplicem, corporibus præstare, alterum, ut vulnisculo illo morbus, naturalibus partibus præputiatorum in Oriente imprimis infestus, quem Carbunculum vocant, auertatur; alterum, eumque multo adhuc præstabiliorem, ut ad sobolem procreandam magis idonei ac expeditiores inde reddantur homines. Ut adeo & morbi antidotus, & foecunditatis medium circumcisio habeatur. Atque hæc imprimis opinionem *Philo* suslinuit: qui cum observasset, ritum illum apud alias etiam gentes (Aethiopes, Arabes, Aegyptios, Colchos, Troglodytas, Muhamedanos) antiquitus vstitutum, perinultas esse causas contendit, quæ suadeant, ab hoc priscorum instituto hand discedere: quarum una *χαλεπήs κη δύσισιότε πάθους ἀπαλλαγή, ἢ ἀνθηρακα καλῆσιν*, ut caventur morbus difficilis, quem carbunculum vocant; altera, quam summe necessariam prædicat, *πρὸς πολυγονίαν κατασμενή, foecunditatis & numerosæ sobolis causa*. Observatum enim scribit, *τὰ τετιμῶμενα τῶν ἐθνῶν πολυγονιάτατα κη πολυανδραπέτατα εἶναι, circumcisas gentes summe esse foecundas atque populosissimas*; cum ita scilicet semen recte integrum eiaculetur, nec per sinus præputii dissuat. *)

Vtram-

*) L. de Circumcis. p. §10. seq.

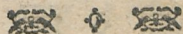
Λ

Vtramque equidem opinionem haecenus neque Medici, neque Theologi iusta rationis ac experientiae trutina pensitarunt. Siquidem illi, quorum cura tamen imprimis fuisset, eam examinandi, eandem prorsus, quod sciam, praeterierunt: hi vero partim sine ullo examine veram simpliciter habent, partim vero neque probant, neque reiiciunt, sed examinandam aliorum iudicio relinquunt. *) Quemadmodum vero Medicorum hoc maxime officium est, ut, quid humanis corporibus siue morbosum, siue salutare existat, inquirent: ita multum adest, ut metnam, ne examine harum opinionum, quod ad Medicos proprie pertinet, in praesenti instituendo aliqua Theologorum offendam, ut ipsi gratiam eius facere existimem.

Quod igitur primum ad morbosum illud, quo infestari incircumcisis partes, Orientalium imprimis gentium, prae circumcisis credunt, vitium, carbunculum puta, spectat; non solum fateor, dubitandum mihi esse prorsus super historica huius rei veritate; sed vereor adeo, ut, quod carbunculum vocavit *Philo* non Medicus, hoc nomine recte proprieque fuerit ab eodem insignitum. Memorabile enim omnino est, neque *Caelium Aureliarum*, Siccensem Afrum, neque *Avicennam*, Arabem Medicum, in monumentis suis ullam huius vitii mentionem iniicere. Haud vero existimarem, illos eius prorsus fuisse oblituros, si incircumcisis partes frequentius, quam circumcisis prehenderet. Inde vero efficitur, antiquam saltem, & plebeiam hanc esse traditionem, utpote nulla Medicorum orientalium experientia confirmatam. Non enim omittunt facile quidquam Medici, quod suis nationibus vel salubre sit, vel morbos inferat. Atque etiam si forte hoc vitium cum climati, tum aestuosis nimium ac voluptuosis corporibus originem suam deberet; certe quum Afri & Arabes de praerogativa eum Aegyptiis ac Iudaeis certare possint, ipsorum Medici non fuissent non id malum animaduersuri. At enim vero cum ne vquam qui-

*) v. c. *Io. Spencerus* de legib. Hebraeor. ritual. L. I. c. 4. p. 67. & *Iac. Saurin*. in Betrachtungen über die wichtigsten Begebenheiten des alten und neuen Testaments. P. I. p. 369.

quidem tangi isto hanc partem verendam scribant; profecto summa coniectura nascitur, inauditum proflus malum apud suos hoc fuisse. Eoque minus *Philoni* erit hac in re, tanquam plane inexperto viro, credendum, quod nec iustam comparationem huius mali apud incircumcisos, atque infrequentiam apud circumcisos inslituere potuit. Neque adeo vñum Virum reperio, qui orientales gentes cum circumcitas, tum praepuatiatas salutans in suo itinere, hoc vitium animaduernerit.

Sed de Carbunculo nunc speciatim videamus, an recte morbus praepuatiatis infestus hoc nomine a *Philone* salutetur. Est autem Carbunculus, ex optima priscorum Medicorum obseruatione, vlcus crustaceum, plerumque a tenui pustula una, aut pluribus, ambustis simili, incipiens: quibus perruptis crustaceum vlcus provenit, quale ferramenta candentia excitant, modo crusta ipsa colorem cinereum, modo nigrum praeferente, quae inferiori carni continua adhaerescens & quodammodo affixa, eam depalcitur: reliqua autem cutis circumposita feruidam inflammationem, phlogosin quam Graeci appellant, refert, & colore nigrescit, splendetque bituminis & picis modo. Plerisque inflammatio in suppurationem vertitur, multisque febres simul accedunt. Iam vero carbunculi ex causis populatim grassantibus excitantur, & in febre acuta malignaque oriuntur, ac in pluribus partibus corporis simul erumpunt. *) Quodsi vero has communes Carbunculorum proprietates rite contemplanur, apparet, eos putridae humorum corruptioni deberi; quemadmodum nec alias, nisi summe malignas ac pestilentialis febres comitantur. Perscrutantibus vero eiusmodi febrium historias, quae circumcisorum corpora a quae, ac praepuatiatorum per totum orbem exposita esse nemo Medicorum ignorat, ne vnicum quidem reperire licet, ubi integrum praepuatiatum obfessum talibus fuisse. Artus enim illi duntaxat occupant, ac cutem trunci. Quapropter si de Carbunculis *Philo* loquitur, qui praepuati-

*) *Hippocras. Epidem. L. II. Sect. I. p. 977. Aeginet. L. IV. c. 25. P. 474.*

tia incircumcisorum frequenterprehendant, aut simplices *Φλοκται-
vos* esse oportebit, id vero est, pustulas in summa corporis cute
vbique enalcentes, tenuique sanie ac erodente repletas; aut gonor-
rhoeam, quam hodie spuriam appellant; aut denique ex impura lue
contractam vesiculam cristallinam, phlyctænarum pariter genus.
Qualecunque autem horum vitiorum intelligendum sit, quod de-
terminare mihi equidem non licet, neque adeo determinari neces-
se est; experientia docet, omni genti sine præputiatae, sine cir-
cumcisæ singula esse communia. Et phlyctænae quidem in præ-
putio puerorum, eiusque limbo ex inflammatione intumescente,
enascuntur. Maximaque carbuncolorum cum phlyctænis est affi-
nitas, vt *Hippocrates* Cratone obseruatos in maligna febre *Φλοκ-
ταιvides* appellet. *) Gonorrhœa autem spuria non raro in pueris
ac iuuenibus, vt phlyctænae, citra luis fordidæ consortium
obuia, non ab urethra, vt in vera ac virulenta specie, humorem
dimittit, sed a corona balanii, cuius glandulae odoriferae sponte
inflammatae ac laceffitae liquorem olidum, subviscidum, purulen-
tum, præputia indusiis adglutinantem, plorant, cui subinde non-
nullae puris guttulæ ab eroso balanio vel præputio commiscuntur;
quod ipsum simul tumet, rubet, calet, ac vehementer prurit. De
ipsa lue venerea, eiusque symptomatibus nemo ignorat, non im-
munes esse ab eadem circumcisorum gentium partes naturales; ad-
eoque nec vesiculas cristallinas abesse, si cetera respondeant.

Sed satis de Carbunculo. Proximum est, vt, quod de alte-
ro, eoque præcellentiore, vt putant, circumcisionis vsu naturali
sobrie statuendum sit, dispiciamus. Quem quidem non minus
dubium esse, ac priorem, facile mecum, spero, lectores intelli-
gent. Aiunt autem, qui hunc defendunt, circumciso præputio
homines ad generandam sobolem reddi expeditiores, quod semen
recte integrum reiaculetur, nec per præputii sinus distilat: huicque
opinionem hanc obseruationem prætexunt, summe foecundas esse at-
que populosissimas gentes circumcisas.

Quod

*) l. c.

Quod equidem circumciso praeputio, siue hoc Iudaeorum more fiat, siue aliarum gentium, recte semen ac integrum in sinum vulvae iniiciatur, negari prorsus haud potest: vicissim vero dari nobis & hoc perfacile existimamus, praeputio haud circumciso, docente quotidiano rerum usu, integram pariter fieri feminis eiaculationem. Illam enim nullo modo impedit praeputium integrum, quod tenso cole ac tumido, dum viri concumbunt, renellitur, saltemque ad tertiam suae longitudinis partem glans denudatur. Hisque sub circumstantiis fieri etiam prorsus non potest, ut spermatis quidquam per sinus siue plicas praeputii dispergatur, utpote quae, distento illo, simul omnes explicantur. Sed sine tamen, nonnihil in praeputiatis dispergi: neque hoc sane concubitum infocundum vnquam reddit, cum tantilla pars feminis eiaculati ad conceptionem sufficiat, nec vnquam tota eius quantitas ad eandem requiratur; quandoquidem & plurima eius portio ex vulua rursus effluit in coitu foecundo. Quum ergo concumbentibus praeputiatis ab integro praeputio nullum vnquam obstaculum obiciatur, hique aequae expedite cum vxoribus rem suam, ac circumcisae gentes, habere possint: liquidissime apparet, circumciso praeputio nullo modo expeditiores ad procreandam sobolem viros reddi. Eos saltem ad concumbendum minus aptos reputamus, quibus praeputium ante glandem connato quodam, aliove morbofo vicio, ita constringitur, ut nudari glans ob angustiam non possit, hincque non solum ipse coles in erectione impediatur, & sub ista statim incuruetur, verum etiam ipsa feminis aequae ac vriniae emissio retineatur. Cuiusmodi viri tamdiu ad matrimonium inepti omnino existunt, donec legitima ratione curentur. Sed eiusmodi phimosis rarissime occurrit. *) Neque vero semper haec impedita denudatio glandis ab angusto praeputio concubitum impedit, nisi erigi penem prorsus non sinat. Noui ego, & forte plures norunt Medici nostrae vrbs, honestum ciuem, cui praeputium tantopere ante glandem constrictum est, ut vix caput aciculae ad-

*) Casum videas in *Paul. Ammanni Medicina critica*, n. XV. p. 140.

mittat: at hunc virum nouimus plurium liberorum esse patrem; ipseque conf. flus est, concumbere se sine magna posse difficultate, maximum vero incommodum ipsi in mittendo lotio oriri, quod intra praeputii capacitatem colligatur. Porro vero & praeputium nimis elongatum impedire concubitum potest. Diciturque hoc vitium totis gentibus esse commune, inter quas Arabes *Thevenotus* nominat, quorum infantes adeo, nisi praelongum praeputium circumcidatur, restagnante vrina pollui inter sinus eius, affirmat. *Veritablement*, inquit, *les Arabes ont le prepuce si long, que s'ils ne le coupoient, il les incommoderoit fort. Et on voit chez eux des petits enfans, à qui il pend fort long, outre que s'ils ne coupoient leur prepuce, en vrinant ils en retiendroient toujours quelque goutte qui les pollueroit.* *) Atque si haec ita constant, prout auctor testatur, iustam omnino rationem habent Arabes, praeputia suorum infantum praecidendi. Sed vereor paulisper, ne fabulam sibi narrari *Thevenotus* passus sit; neque prius vereri hoc desino, quam celebris Societas Danica, clementissimi Regis sui munificentia Arabiam visitans, rem olim confirmaverit, siquidem ad eam attentos esse sodales quosdam Ill. noster *Michaelis* iussit. **)

Quod ad alteram obseruationem pertinet, in qua vis totius argumenti continetur, quod scilicet foecunditate superent circumcisae gentes ceteras quascunque praeputiatas, non magis eam, ac praecedentem, extra omnem aleam dubitationis positam censemus; neque sine ratione veremur, ne, quantumuis in se vera ac certa sit, fallacia in ratiocinando committatur. Nemo enim est, qui non intelligat, maritos nullo modo ex nudata penitus glande reddi posse foecundiores. Neque enim haec denudatio potentes vnquam viros facit, neque ad concubitum magis exstimular; sed iuuat tantum istum sine difficultate ac sine dolore, cuius tamen nullus profusus sensus est,

*) Itinerar. Orient. P. I. c. 32.

**) vid. ej. Fragen an eine Gesellschaft gelehrter Männer, die auf Befehl Ihrer Majestät des Königs von Dänemark nach Arabien reisen. N. LIII. p. 152.

est, etiamsi non ex toto glans denudetur, celebrare. Contra tota vis maritalis cum a robore totius corporis, tum a liberali seminis boni generatione dependet. Quantumvis ergo circumcisas gentes vere putes ad concubendum alacriores, haud tamen circumcissioni alacritatem suam debebunt; etiamsi Muhamedani, & Arabes, & Aethiopes, & Iudaei, & quot non alii firmiter de ea persuasi sint. Et num quis quaeso Iudaeos, inter omnes pene Europae nationes praepuatiatas hodie dispersos, aptiores ad generandum deprehendit? Sane si circumcissio ipsis hanc praerogativam impertiret, a tam diuerso, quod hodie incolunt, climate ea ipsis haudquaquam minueretur. Et numquid Iudaei praepuatiati, qui ante Abrahami aetatem vixerunt, cui Deus circumcissionem imperauit, ad generandam prolem fuerunt ineptiores? Certeque, vt paucis omnia complectar, si de foecunditate hominum maiore vel minore sermo est, frustra plerumque causam eius in marito quaeres, cum tota potius in muliere haereat. Facile enim iste semel per annum foecundum semen inspergere vulvae potest; at foemina non potest facile per innumeras causas in tot vteri, tubarum, ouariorum, ac totius corporis vitiis, concipere. Nunc finge quidem, gentes dari aliis foecundiores: nisi errorem velis in ratiocinando committere, vnice hanc praerogativam, perinde ac maiorem vel minorem sterilitatem, in habitu corporum foemininorum quaeres.

Sed vndenam, quaeso, hoc praeeudicium quasi vniuersale de vlu medico circumcissionis mentibus hominum impressum est? Quodsi omnia probe circumspectio, deberi illud vnice Medicis auctoribus quarumvis nationum mihi videtur, vt millena alia praeeudicia popularia; quorum aliqua partim quidem antiquata, alia mentibus totarum nationum profunde adhuc infixata sunt, vt vmbilici infantum deligatio, eorundem fasciatio, inque canis agitatio, ciborum delectus, mensura somni, ventris puerperarum ope fasciae restrictio, purgantium in diebus canicularibus noxa, acidularum vtendi modus, & multa alia, in quorum obseruatione totae gentes cum suis Medicis legis-

latoribus adhuc coeunt. Aequè enim ut hae res in praesidium corporis proculdubio ab istis fuerunt excogitatae; ita facile adducar ut credam, circumcisionis commendationem ex eodem fonte olim fuisse deductam. Et forte ipsi Medici gentiles in tutelam corporum suorum liberorum primi eandem instituendam permisurunt: quemadmodum hodie fere nominus, ab istis vilitatem variolarum artificialium in suis liberis nonnunquam probari consueuisse.

Enimvero, dum haec scribo, haud loquor de Iudaeorum circumcisione, ab ipso Deo iisdem praecepta, sed de illa saltem, quae inter alias gentes ab antiquissimis inde temporibus consuevit celebrari, & quam inter has versantes etiam Christiani, sine scientia originis, aut cultus alicuius sacri cogitatione, partim concelebrant; ut hi, qui Aethiopiam incolunt. *) Illius enim finem a Deo intentum sacrae litterae nos plene docent. Sed forte etiam foecunditatis argumentum ex Genes. XXII, 17. 18. depromi possit, ubi Deus Abrahamo, ex pacto cum eo inito, cuius circumcisio signum futurum esset, sanctè promisit, se semen eius tanquam coeli stellas velle multiplicare, & in eo omnibus gentibus benedicere; nisi certo conflaret, foecunditatis causas magis a muliebrum corporum habitu, quam virorum, dependere, circumcisionem verò haudquaquam in illum influere, neque adeo in viris structuram partium generationi dicatarum inde ita immutari, ut vel maius robur illis concilietur, vel feminis augeatur copia. Siquis ergo usus secundarius circumcisionis Iudaicae statuendus sit, politicus ille erit; qui vero, cum ad me non pertineat, memorari aut expendi hoc loco haud meretur, sed interpretibus sacrarum pandectarum ad iudicandum relinquitur.

Temperare ceterum mihi non possum, quin in aliquot errores doctissimi *Spenceri*, cuius magna apud Theologos auctoritas est, animaduertam; utpote qui terribilissimum non solum circumcisionem Iudaeorum ob mortis periculum indicauit; sed eam abscindendam

*) vid. *Iob. Ludolfi* Histor. Aethiopic. L. III. c. 1.

Jam etiam pro superflua habuit. *) At sane vero nulla hic haemorrhagia periculosa, nisi forte ex incuria aut ignorantia circumcidētis, accidit; et adeo sine vinculis, adperso saltem leni pulvisculo styptico, brevi compescatur. Ipsaque adeo experientia quotidiana huic opinioni *Spenceri* valide repugnat. Is ipse vero cum cutem abscindendam pro superflua habuerit, miror omnino, cur circumcidi semet ipsam ideo non passus sit! Neque temere affirmare auiam, sapientissimum Deum superflui quiddam in nostris corporibus creasse. Siquid autem in illis vere superfluum existat, cuiusmodi multa omnino in foetuum corporibus ex utero dimissorum reperiuntur; haec omnia, cessante usu, sponte natura protinus immutantur, & vel per se abscedunt, vel alio quouis modo delentur aut coalescunt.

Superest, ut significem, quomodo apud Iudaeos & alias gentes circumcisio administraretur. Idque eo lubentius facio, quod sciam, esse quosdam, qui male eam intelligant, imo cum ipsa castratione confundant. Iudaei autem cutem, quae super glandem est, adducunt, superioremque eius laminam attollunt, ac forcipe aliquo latiore ac inciso comprehendunt, soque facto ope scalpelli super ipso abscindunt, posteaque inferiorem eius laminam unguibus dilacerant ac diducunt, ut glans plane nudetur. Ceterae vero gentes omnem cutim, quae glans contegitur, ante eam adducunt, & forfice, ut in phimosis chirurgia, praecidunt.

Venio ad dignissimum Candidatum, Virum Praenobilissimum,

BEYFVS ANSELMVM SCHLOSS
GENTE IVDÆVM,

qui natales suos, omnemque vitae in literis exactae rationem, his ipse complexus est:

Nasus sum, inquit, *Francofurti ad Moenum*, anno **MDCCXL**. patre **ANSELMO LAZARO SCHLOSS**, matre **MERLA**; quos amo, laus Deo sit, hodie adhuc viuos venerator, viximus adhuc diu! Ca

*) l. c. p. 64.

ea dilectissimorum horum parentum, et fundamentis ad religionem nostram pertinentibus imbueret, nullam praeremisse occasionem. Inde ab anno aetatis meae decimo quarto illustre Gymnasium, quod Idsteiniae Nassouiorum floret, euangelicum per tres annos frequentaui. Egregiis ibi praesidiis ad altiores doctrinas instructus, anno MDCCCLIX postquam ad eundem celeberrimam Georgiae Augustae Academiae mihi dederunt parentes, ubi ab Ill. Boehmero, tunc temporis Academiae Praefectore, in numerum ciuium Academicorum receptus sum. Praeceptores hic nactus sum, quos pie semper colam, illustrem ordinis medici Primarium Richterum in Pathologia, Encyclopaedia, Diacretica, Praxi medica, & Casuali; Exercitioribus eius etiam, quas instituit, disputatoris interfui. Excellentissimum b. Roedererum in Physiologia, Arte obstetricia, Chirurgia, Osteologia, & demonstrationibus anatomicis secutus sum, quo duce cadauera ipsa erant dissecti. Excellentissimum Vogelium in Pathologia, Chemia, Materia medica, Pharmacia, Seniorica, ac ipsa Praxi medica, & Cel. Buttnerum in Botanica audiuimus. Celeb. Hollmanni praelectiones physicas frequentaui. Denique Cl. de Colom du Clos in lingua Gallica, & Cl. Butschany in Mathematicis duces habui.

Ac tantis ad eruditionem praesidiis vsus examini Collegii nostri se subiecit, datisque eruditionis suae documentis, & praecclare liberata expectatione, suffragia omnium de conferendis Doctoris Medici insignibus ac priuilegiis sibi conciliauit. Reliquum est, vt in celebritate Academiae exemplum virium pari virtute prodat. Quod quidem geretur duce Ill. Richtero, Ordinis nostri Seniore Venerabili, quo moderante dissertationem inauguralem de *valetudine hominis nudi & cooperri* defendet, praemissa lectione *curfioria de noxiis effectibus frigoris in corpore humano*. Hanc panegyryn vt praesentia sua splendidissima honorificentissimaque ornare velint Magnificus Academiae Praefector, Illusterrimi S. R. I. Comites, Patres Academiae conscripti, Senatorii urbis Proceres, Doctores omnium ordinum, Ciues generosissimi & nobilissimi, quo decet cultu studioque maiorem in modum rogo quaesoque. P. P. in Academia Georgia Augusta, Sigillo Ordinis Medici, d. XX. Iul. MDCCCLXIII.

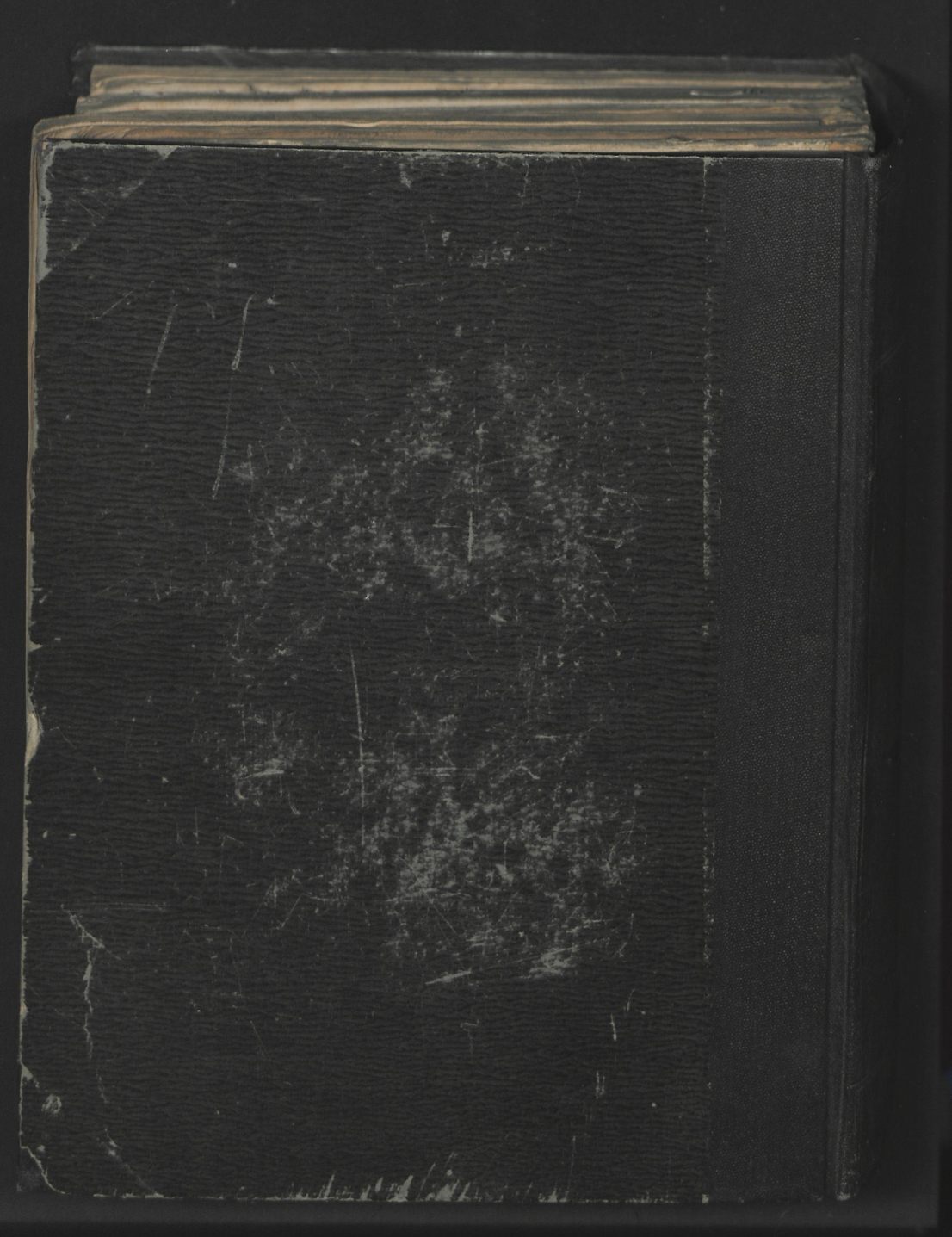
ULB Halle
004 327 837

3

f
56

13
1763, 6.

ORDINIS MEDICI DECANVS
IN ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA
D. RVDOLPH. AVGVSTINVS
VOGEL

SOLENNIA INAVGVRALIA
DIGNISSIMI MEDICINAE CANDIDATI
BEYFVS ANSELMI SCHLOSS
GENTE IVDÆI FRANCOFVRTENSIS

DISSERTATIONE PVBLICA

D. XXI IVL. A. R. S. MDCCLXIII. HABENDA

INDICIT

DVBIAQVE SVA DE VSV CIRCVMCISIONIS
MEDICO PRAELOQVITVR

GOTTINGAE

EX OFFICINA SCHVLTZIANA, curante F. A. ROSENBVSCHL

